

امام حسین (ع)

پیامبر (ص) فرمود: هر که حسین را دوست بدارد، خداوند دوستدار اوست.^۱

سلمان گوید: امام حسین (ع) در آغوش پیامبر (ص) آرام گرفته بود. پیامبر (ص) او را می‌بوسید و می‌فرمود: تو

امام، فرزند امام و پدر امامان هستی که ۹ تن از ایشان از نسل تو هستند و نهمین آنان قیام‌کننده آن‌هاست.^۲

حذیفه گوید: پیامبر (ص) دست امام حسین (ع) را گرفته بود و می‌فرمود: ای مردم! این حسین، فرزند علی (ع)

است. او را بشناسید. سوگند به آن‌که جانم در دست اوست، او و دوست‌دارانش و دوست‌داران دوست‌دارانش در

بهشت خواهند بود.^۳ به خاطر شهادت او، آتش و حرارتی در دل مؤمنان پدیدار خواهد شد که هرگز به سردی

نخواهد گرایید.^۴ پیامبر (ص) به حضرت فاطمه (س) فرمود: ای فاطمه! همه چشم‌ها در روز قیامت گریان است جز

چشمی که بر مصیبت‌های امام حسین (ع) بگرید.^۵

پرتویی از نور:

مرگ در راه خدا را جز سعادت و زندگی با ظالمان را جز ننگ نمی‌بینم.^۶

... برای اصلاح امت جدم قیام کردم. می‌خواهم امر به معروف و نهی از منکر کنم و به شیوه جدم و پدرم رفتار کنم.^۷

^۱ - بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۶۱.

^۲ - مناقب آل ابی‌طالب، ج ۲، ص ۱۹۵، عن سلمان الفارسی.

^۳ - امالی صدوق، ص ۳۵۵.

^۴ - مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۳۱۸.

^۵ - بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۹۳.

^۶ - لا أرى الموت إلا سعادةً والحياة مع الظالمين إلا برماً؛ موسوعه کلمات الحسین (ع)، ص ۲۸۳.

^۷ - إِنَّمَا خَرَجْتُ لِطَلَبِ الْإِصْلَاحِ فِي أُمَّةٍ جَدِّي أَرِيدُ أَنْ أَمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهِيَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَسِيرَ بِسِيرَةِ جَدِّي وَأَبِي عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ؛ همان.

سیره امام حسین (ع)

۱. نیکی را با نیکی بیشتری پاسخ دهیم: آنس می گوید: نزد امام حسین (ع) بودم که کنیزی (خدمتکار) وارد شد.

شاخه گلی به حضرت (ع) تقدیم کرد. امام (ع) به خدمتکار فرمود: تو را به خاطر خدا آزاد کردم. انس

گوید: من گفتم: او یک شاخه گل بی ارزش برای شما آورد، شما او را آزاد می کنید؟ امام (ع) فرمود:

خداوند این گونه ما را ادب کرده و در قرآن فرموده است: و چون به شما درود گفته شد، شما به [صورتی] بهتر

از آن درود گویند، یا همان را [در پاسخ] برگردانید، که خدا همواره به هر چیزی حساس است.^۸ و احترام بالاتر من

نسبت به او، آزادی او است. از این رو من هم او را آزاد کردم.^۹

۲. احسان همانند باران تند است: شخصی از امام حسین (ع) پرسید: نیکی کردن به ناهل ضایع می شود؟ امام

(ع) فرمود: چنین نیست، احسان همانند باران تندی است و به نیک و بد می رسد. آثار احسان و نیکی در

حق دیگران در هر صورت شامل انسان می گردد، اگرچه احسان شونده ناسپاسی نماید.

۳. اول سلام کنید: مردی به امام حسین (ع) رسید و قبل از هر چیز گفت: حال شما چطور است؟

خداوند به شما سلامتی دهد. امام (ع) فرمود: سلام کردن بر سخن گفتن مقدم است. خداوند به تو

سلامتی دهد. آنگاه فرمود: به کسی اجازه سخن ندهید مگر این که ابتدا رسم ادب را به جا آورده، سلام

کند.

میلاد: ۳ شعبان سال ۳ هجری.

شهادت: ۱۰ محرم الحرام سال ۶۱ در حالی که ۵۷ سال داشت.

^۸ - وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّاتِهِ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مِئْهَا أَوْ رُدُّوْهَا؛ نساء/ ۸۶

^۹ - تحف العقول، بخش مربوط به امام حسین (ع).